

բերդորեից, եւ կէս 'ի խրախունս եւ 'ի գբօսանս. ըստ այսոցիկ՝ արար եւ մեծահանդէս արքայակերպ հարսանիս, կին անելով զԳագալէ դուստր Տեան Քարաքայ եւ Թորոնի, առ աներոյ իւրում, եւ զմնացորդ հանդիսին կատարէր 'ի դարձին յերկիր իւր:– Դարձ արարեալ էր անդր յայնմ ժամանակի եւ Լեւոն՝ 'ի Պապեոսէ. եւ կալով առ եղբօրն, ոչ զիտեմ յի՛նչ առանձինն պաշտօն կամ գործ, նկատելի լինէր աւագ աչաց՝ խոհականագոյն եւ եռանդուն բարութն. զի եթէ արիական կրթանօքն չէր պակաս յիշխանացեալ եղբօրէն, այլ ոչ նոյնպէս վաղվադոտ եւ անարգել 'ի գբօսանս. նա մանաւանդ ծանր եւ կշռադատ 'ի գործս. եւ 'ի խօսս. անդասին ցուցանելով երկնէլ մեծամեծ խորհուրդս, կամ առ մեծութիւն գոլ սահմանեալ. որով՝ թերեւս ոչ կարէր անխտիր եւ հաւան աչօք հայել ընդ շռայլութիւն եղբօրն. մինչեւ կարծիս տալ ոմանց՝ եթէ խորհիցի ընկենուլ զնա 'ի պետական գահէն, եւ ինքնին բազմել. զէթ այսպէս յաղաչեալ 'ի քսուաց ոմանց՝ կասկածելի եղէ առ վայր մի յայս Ռուբինի. եւ զի սաստիկ նախանձախնդիրք էին պայագատքն իշխանութեան իւրեանց, ոչ վստահացաւ Լեւոն 'ի չքմեղս լինել բանիւք, այլ լռելեայն խոյս ետ 'ի Տարսուն (1180), եւ անտի 'ի Կ. Պօլիս. ուր եգիտ ոչ սակաւ մեծարանս 'ի կայսերէ, որ թերեւս չունէր այնուհետեւ ակն՝ զԿիլիկիա միսանգամ ընդ մարզս բիւզանդական ինքնակալութեան թուել:– Բայց ոչ յամեաց Լեւոն 'ի պատուաւոր պանդխտութեանն. զի եւ ոչ յամեցին փարատիլ խէթք կասկածանաց երկոցուն հարագատացն յիրերաց. դարձաւ նա վստահութեամբ առ Ռուբին, եւ ընկալեալ եղէ 'ի սմանէ որպէս եղբայր սիրելի, եւ կարգեցաւ տէր մեծի եւ կարելոր Կապանն բերդի. եւ օգնական լինէր նմա 'ի յանձանձանս տէրութեանն եւ 'ի գործս պատերազմաց:

Որ ինչ ոչ դիւրաւ վճարէր զինու գորութեամբ՝ յայն ժամանակս, յաճախ խորամանկութիւն եւ դաւանք՝ զայն 'ի գլուխ հանէին, իբրեւ օրինաւոր հնարք. այսպէս արար Բրինձն Անտիոքայ՝ Պեմունդ Գ ընդ Ռուբին, քանզի բազում գաւառս եւ բերդս հատեալ էր սորա 'ի սահմանաց Անտիոքայ. նաեւ քաղաքքն Կիլիկիոյ՝ զորս կալաւ յառաջագոյն, 'ի Խաչակրաց գրաւեալք՝ յօդեալք էին յիշխանութիւնն Անտիոքայ. եւ 'ի տիրանալն Հայոց 'ի վերայ սոցին՝ կամ բռնաւորք համարեալ լինէին, կամ լիճք Բրնձին Անտիոքայ. այսպէս վարկանէր ինքեան Պեմունդ զՌուբին. եւ թէպէտ իւրովք կամօք վաճառեալ էր սմա զՏարսուն քաղաք մեծ, եւ չէր ինչ նմա փոյթ զայսմանէ՝ իբրեւ զհեռաւոր տեղոյ, այլ 'ի մերձաւորսն՝ ոչ ներէր ձեռնամուխ լինել օտարաց: Վասն որոյ 'ի գալ երբեմն Ռուբինի յԱնտիոք՝ զբօսա-